

מ"ת 54745/08/21 - מדינת ישראל נגד בלטה צ'קול

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 54745-08-21 מדינת ישראל נ' צ'קול (עציר)
תיק חיצוני: 385351/2021

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
מבקשת ע"י עו"ד דרור אביטל
נגד משיב ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
מדינת ישראל
בלטה צ'קול (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

2. בבסיס הבקשה כתב אישום שהוגש נגד המשיב ואשר אוחד בשני אישומים:

א. האישום הראשון מייחס למשיב עבירות של קשירת קשר לבצע פשע; התפרצות לדירת מגורים לבצע גניבה עבירה בצוותא והיזק לרכוש במזיד בצוותא. מכתב האישום שהוגש ביום 24.08.21 עולה כי עובר ליום 13.5.21 קשרו המשיב והנוספים (שכנו בכתב האישום: "ניר פרץ" "יהודה בן עזרא" ו"אחר") להתפרץ לדירה ולבצע גניבה. במסגרת הקשר, כך נטען בכתב האישום, הגיעו המשיב ושותפיו ברכבים נפרדים כמתואר בכתב האישום לדירה ברח' השבעה בבית שמש, אשר לה שתי כניסות: כניסה ראשית מרחוב השבעה וכניסה אחורית מרחוב שועלי שמשון. מכתב האישום עולה עוד כי ביום 13.5.21 בשעה 15:10 המתלוננת נעלה את דירתה ועזבה את הבית. בסמוך, לכך הגיע ניר פרץ ברכב בו נהג בן עזרא ונכנס לבית מהכניסה האחורית, ואז פנה לכניסה הראשית מרחוב השבעה. **לאחר כחצי שעה, הגיע המשיב עם לום, דילג מעל הגדר, נכנס לבית, נותר שם דקה לערך, יצא באופן זהה לכניסתו ואז עזב לרחוב השבעה בדומה לניר פרץ. לאחר כ- 14 דקות, שבו ניר והמשיב לבית דרך הכניסה האחורית ולאחר מכן עזבו. 25 דקות מאוחר יותר, ולאחר שהחליפו בגדים, נכנס ניר לבית דרך הכניסה האחורית ולאחר מכן הצטרף אליו המשיב. לאחר 10 דקות, הגיע יהודה לבית, לאחר שדילג מעל הגדר, נכנס לבית והצטרף לשניים למשך דקה בערך, ואז עזב. בהמשך, יצא ניר פרץ תוך שהוא מדלג מעל הגדר, ועזב את המקום. לאחר דקה נוספת, יצא המשיב מהבית, תוך שדילג מעל הגדר, כאשר עטה מסכה וכפפות לבנות, ועזב את הבית במהירות לכיוון סוף הרחוב שבו מוקמה הכניסה האחורית, בעודו מתכופף בין קירות הבית למכוניות החונות. באותן הנסיבות, ובמהלך הכניסות והיציאות המפורטות של המשיב, ניר פרץ ויהודה בן עזרא, גרמו נזק למסגרת הדלת, ניפצו את חלון הבית באמצעות אבן, החדירו דבר שאינו ידוע לידיית הפתיחה הפנימית, פתחו את החלון ונכנסו. באותן הנסיבות, זרעו המשיב והנוספים, הרס רב בבית המתלוננת המוערך בכ- 5,500 ₪, ונטלו**

עמוד 1

ונשאו את החפצים הבאים: תכשיטים בשווי 40,000 ₪, סכום כסף במזומן בסך 7,500 ₪ ו-750 \$ וטלפון נייד מסוג LG (להלן: "רכוש המתלוננת").

ב. האישום השני מייחס למשיב עבירות של איומים וכן שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר. מאישום זה עולה כי בתאריך 18.05.21 הוצא נגד המשיב צו מעצר שיפוטי וכי נעשו מספר ניסיונות לבצע את הצו, אך אלו לא צלחו משהמשיב לא אותר. בתאריך 17.08.21 אותר המשיב בבית אמו בבית שמש. לטענת המבקשת, עת הבחין המשיב בשוטר בפתח הדירה, זרק את מכשיר הטלפון הנייד שלו לעבר הספה בדירה וניסה להעלימו. באותן הנסיבות, השוטר הודיע למשיב כי הוא עצור, המשיב ניסה לסגור את דלת הדירה על השוטר, והתנגד אקטיבית לביצוע המעצר, תוך שבעט ברגליו, הניף את ידיו באוויר וניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים שנכחו בדירה. לאחר המעצר, ובעת הובלתו לניידת, במדרגות הסמוכות לדירה, איים המשיב שוב ובעט בחלון הזכוכית במדרגות, השתולל וקלל ואמר כי יגרום נזק לניידת.

3. בדיון שהתקיים בפניי ביום 13.9.21 חלק ב"כ המשיב באשר לקיומן של ראיות לכאורה. נטלתי לידי את תיק החקירה ולאחר עיון בו אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש. מארג הראיות הקיים בתיק החקירה מורכב מראיות ישירות ונסיבתיות אשר מוביל, לטעמי, למסקנה כי המשיב ביחד עם אחרים, פרץ לדירה וביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו באישום הראשון. ואפרט:

א. הודעות המתלוננת מרי קקון מהן עולה כי ביום 13.5.21 בשעה 15:10 לערך נעלה את הבית ויצאה ממנו. כאשר שבה לבית הבחינה בהרס הרב שהתרחש בבית וברכוש שנגנב (**הודעות המתלוננת שסומנו 1 ו-2**).

ב. תיעוד ממצלמות אבטחה אשר מתעד את נוכחות המשיב והאחרים בסמיכות לדירה וכן כניסתם לכאורה לתחומי הדירה הן דרך הכניסה הראשית מרחוב השבעה ובעיקר את הכניסה של המשיב ושותפיו לחצר הדירה מהכניסה האחורית תוך טיפוס מעל גדר. התיעוד האמור הינו לאחר שהמתלוננת עזבה את הדירה. המשיב מתועד בסרטוני מצלמת אבטחה מספר פעמים, ביחד ולחוד עם האחרים. התיעוד שהוצג לעיוני ברור יחסית. כפי המתואר בכתב האישום, הכניסה דרך החצר אל הדירה שנפרצה התרחש באופן חוזר ונשנה. באחד הסרטונים המשיב אף נראה מחזיק לום בידו (**סרטון ודו"חות צפייה**).

ג. זיהוי המשיב כמי שמופיע בסרטונים הן על ידי שותפו לביצוע העבירות, מכרו וחברו ניר פרץ (ראו בעיקר **הודעת ניר פרץ מיום 19.5.21** שעה 10:32 שורות 78-81, 103-107, 163-165 וכן **הודעה מיום 24.5.21** שורות 67-94), הן על ידי השוטרים (**דו"ח זיהוי שסומן ל"ו, זכ"ד שסומן ל"ה**) והן על ידי מכרים (**מזכר שסומן מ"א**). יאמר מיד כי בין המשיב לניר פרץ היכרות מוקדמת ואף ממושכת וזאת כפי שניתן ללמוד מדו"חות המפגש שצורפו לתיק (ראו **דוחות פעולה שסומנו ל"ו**). מעבר לכך, ניר פרץ בהודעותיו שצוינו לעיל זיהה עצמו ואת המשיב בסרטונים שהוצגו בפניו כמי שנצפים בתיעוד בסמוך לדירה, ואף שהוא מכחיש את ההתפרצות לדירה. לטענתו, הוא

והמשיב הלכו לסידור אצל חבר שאת פרטיו לא מצא למסור (הודעה מיום 24.5.21 שורות 70-94).

ד. המשיב ידע כי המשטרה מחפשת אחריו אך לא התייצב לחקירה (ראו הודעתו מיום 17.8.21 שורות 14-18 וכן כפי העולה י"ט עד כ"ט).

4. העובדות הנ"ל מבוססות על ראיות שהינן קבילות. הראיות מסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו באישום הראשון ומאפשרות להוביל למסקנה כי הוא ושותפיו ביצעו לכאורה את העבירות וזאת בהעדר הסבר סביר ומתקבל על הדעת. על כן, בשלב זה, מועבר הנטל אל המשיב לשכנע שמעשיו ונוכחותו בזירת האירוע היו תמימים (ע"פ 8823/12 שבתאי נ' מדינת ישראל (2014) וכן ע"פ 2697/14 חדאד נ' מדינת ישראל (2016), ראו בעיקר סעיף 71 ואילך לדברי כב' השו' ג'ובראן).

5. גירסת המשיב: המשיב נחקר שתי חקירות. בחקירתו מיום 17.8.21 מסר כי לא זוכר היכן היה ביום 12.5.21 ובהמשך מסר גירסת אליבי כללית לפיה כל הקיץ שהה בערים ראשון לציון, בת ים וטבריה. בהמשך החקירה עומת המשיב עם הסרטונים ועם גירסת ניר פרץ, אך לא הייתה בפיו גירסה הגיונית לראיות שהוצגו בפניו ולנוכחותו בסמוך לדירת המתלוננת וכניסתו לחצר במועד ובשעות שבהן אירעה התפרצות לדירה. כאשר עומת עם גירסת ניר פרץ, סירב להתייחס אליה כאלו אינו מכיר כלל. בחקירתו הנוספת מיום 19.8.21 בחר המשיב לשמור על שתיקה רועמת.

6. הנה כי כן, אין בפיו המשיב כל הסבר מניח את הדעת לנוכחותו בזירת אירוע ההתפרצות ובעיקר באשר לכניסתו החוזרת ונשנית לדירה שנפרצה, ביחד עם אחרים, כאשר הוא מחזיק לום, במועד ובשעה שבו נפרצה הדירה.

7. אשר על כן, אני סבור כי מארג ראיות זה, כל ראיה בפני עצמה, וכולן במצטבר מובילים למסקנה כי המשיב מעורב לכאורה בעבירות המיוחסות לו. אכן בתיעוד לא ניתן לראות את הכניסה לדירה עצמה. כמו כן, לא ניתן לראות את גרימת הנזק לדירה וגניבת הרכוש, אלא שהעובדה כי המשיב ושותפיו, אשר אין חולק כי מדובר באנשים בלתי מורשים, טיפסו מעל גדר ונכנסו לחצר, בשעה שהמתלוננת כבר עזבה את הדירה, עשויה להוביל למסקנה אחת ויחידה כי אלו הפורצים. אין כל הסבר הגיוני לכניסה לחצר המתלוננת תוך טיפוס מעל גדר לאחר שזו עזבה את הבית. לעצם הנוכחות בזירת העבירה, בהעדר כל הסבר מניח את הדעת, יש משמעות ראייתית מפלילה (ראו ע"פ 3006/96 ג'ו בן פרנסיסקו מטיאס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08/09/97) ראו פסקה ה(1) לפסק דינו של כב' השו' קדמי).

8. אשר לטענה כי חלקו ומעשיו של המשיב באישום אינו ברור; כפי שעולה מעובדות האישום הראשון, העבירות בוצעו בצוותא. בנסיבות אלו, אין כל חשיבות מכרעת למעשיו של כל אחד לחוד בתוך הדירה, שעה שמדובר במעשים שבוצעו בצוותא חדא.

9. באשר לאישום השני; אציין כי לא נשמעו טענות באשר לתשתית הראייתית בייחס לאישום זה. מכל מקום, עיון בתיק החקירה מלמד כי אף לאישום זה תשתית ראייתית לכאורית ברף הנדרש. בהקשר זה, די אם אפנה לדחות הפעולה שסומנו ל"א עד ל"ד.

10. לנוכח כל האמור לעיל, אני סבור שקיימת תשתית ראייתית לכאורית ברמה הנדרשת לשלב זה בייחס לשני האישומים.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.